

18. Jun. 1842

FACTS

Date:

18. Jun. 1842

Page number:

Dagbog A, side 33

TRANSCRIPTION

18 Juny

Igaar, den 17, var det Moders¹ Fødselsdag. Vi vare Alle paa Jægersborg, og havde der en rar Dag. Imorgen gaaer Skovgaard² og jeg ad Jægerspriis til, hvorhen jeg maa for at gjøre nogle Studier. Jeg glæder mig ret til denne lille Reise; maatte den kun bringe mig gode Frugter. Da min Kammerat kun er svag i denne Tid, da hans Bryst er angrebet vil det gaae langsomt, men jeg glæder mig dog til den kjære Vens Selskab, da en saadan Reise [overstreget: ene] ikke ret vilde smage, naar jeg skulde være ene. Naar jeg saaledes har gaaet flere Mile ene en Dag, uden at have Nogen at tale med, dele min Glæde med, da bliver jeg saa vemodig tilmode, helst ved en Anledning som denne, da jeg skal gjøre Studier til det Maleri³, hvorpaa saa meget beroer. Som Maler trænger jeg til at vise, hvad jeg formaaer; jeg har længe nok staaet i Stampe. Maaskee ogsaa et saadant Arbeide kunde anbefale til Reisepenge til Udlandet. Men ogsaa for det blotte Udkomme maa jeg sørge; jeg tærer jo hver Dag paa min lille Kapital som mit sidste Stykke bragte mig; naar den er smeltet og mit store Stykke ikke kan skaffe mig Penge, hvad skal jeg da leve af. Det er sorte Udsigter, men jeg vil ikke tænke derpaa, dem vil jeg beholde mit Liv igjennem! jeg maa blive fortrolig med den Tanke at Armod er min Lod i Livet, der skal jo Nogen være fattige. –

Jeg kommer netop nu fra Moder; hun sagde mig saa kjærlig Farvel, bad mig være forsigtig paa Reisen, ak Moder! hvorfor kan ikke Din Kjærlighed være mig nok? Din Kjærlighed og mit Arbeid –

Skovgaard skal inat ligge i min Seng, og jeg vil sove paa Sophaen i min Sloprok, kunde vi kun tidligt vaagne, at vi kunde komme gjennem Byen mens den er tom. Jeg vil [overstreget: paa] i disse Dage glemme Pengesorger og Alt, hvad der kan trykke, kun ret hengive mig til Nydelsen af vor skønne Natur, ja, glæde mig selv derved at jeg gaaer og ikke sidder mageligt i en Vogn. Gid det var Dag. –

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

² Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

³ En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

de, de haaber jeg min kære Næst og minskes kære et glæde. Der. Elskelige 32.
Jeg glæde et jeg i min Næst altid behøver mine Tanker til dig, jeg min ha-
de et Næst, som jeg kan klænge mig til; Næst er min ^{hjemme} end, og lige sa-
som er min Sjæls bedste Glæde.

18 Juni

Jeg, den 17, var det Mors Tidsted. Vi var alle fra Jagersborg, og haaber
der er var dag. Børnen var Morgens og jeg ad Jagersborg til, hvorhen
jeg min for et godt nagle. Tidstede. Jeg glæde mig, ret til denne lille Reise,
maatte den min bringe mig gode Ting. Der min Kammerat kom et søg
i denne Tid, da hans Døgt er angrebet vil det gaa langt, men
jeg glæde mig dog til den kære Vens Tidskat, da en saadan Reise end
ikke ret vilde smage, naar jeg skulde være ene. Nu jeg gælder skal gaa
flere Miler ene en Dag, uden at have Nogen at tale med, dele min
Glæde med, da bliver jeg saa smadig, tilmæd, helst seden Andet
som Søndag, da jeg skal gaae Tidstede til det Maleri, hvorfra saa meget
deres. Den Maler trænger jeg til at i se, hvad jeg formaaer; jeg har
længt nok staaet i Stampe. Maaskee ogsaa et saadant Antikst kunde
en befale til Reisepengene til Hollandet. Men ogsaa for det blotte
Hvorn min jeg Søndag; jeg tænke jo hver Dag fra den lille
Kaptal som mit sidste Stykke bragte mig, naar den er smeltet
og om et stort Stykke ikke kan skaffe mig Penge, hvad skal jeg da leve
af. Det er sorte Udgifter, men jeg vil ikke tænke derpaa, den vil jeg
behønde mit Liv igjennem; jeg min blive fortrolig med den Tanke
at Anmod er min Lad. Kædet, der skal jeg Nogen være fættig.
Jeg kommer netop min fra Mors, min segde mig saa kjærligt For-
ret, had mig være forsigtig paa Reiser, at Mors! hvorfor kan ikke
den Kjærlighed være mig nok? Den Kjærlighed og mit Arbeid.
Morgens skal i det ligge i min Seng, og jeg vil saa fra Læghen
i min Slægt, kunde vi kind tillyst reagere, at vi kunne kom-
me gjensam Bogen mens den er tam. Jeg vil paa disse Dage
glemme Sengsorgen og Alt, hvad vi kan trokke, min ret klinge
mig til Nydelser af vor skønne Natur, ja, glæde mig selv Søndag
at jeg gaaer og ikke sidder mageligt i en Vogn. God det var Dag.